

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Ciepło bezwarunkowej miłości matki daje dziecku poczucie bezpieczeństwa, pozwalające na prawidłowy rozwój. Jego brak wywołuje chorobę sierocą i objawia się gorszym rozwojem fizycznym i psychicznym, a przede wszystkim nieumiejętnością nawiązywania kontaktów z ludźmi. Dziecko niekochane przez matkę jest wprawdzie zdolne do życia fizycznego, ale niezdolne do normalnego życia psychicznego. Ludzie wyrastający z takich dzieci całe życie szukają miłości dla siebie i na sobie się koncentrują, bo nigdy nie czuli się tak bezpiecznie, aby wyjść „poza siebie”. Nie są zdolni do życia psychicznego prawdziwie samodzielnego, to znaczy polegającego nie tylko na braniu, ale także na obdarzaniu.

Już w bardzo wczesnym okresie życia dziecko ma pierwsze przeżycia emocjonalne i wtedy też powstaje u niego poczucie pewności lub niepewności siebie. Określenie „dobra matka” odnosi się do tych matek, które nie tylko dbają o terminowe i punktualne karmienie niemowlęcia, ale i okazują mu swą czułość fizyczną przez odpowiednie gesty, przemawianie do niego, dostarczanie mu w ten i podobny sposób niezbędnych dla jego rozwoju bodźców fizycznych i psychicznych. Dobra matka to matka poświęcająca dziecku uwagę i własny czas - spędzająca go z nim na wspólnych zabawach i zajęciach. Dobra matka to taka, która okazuje dziecku, że je lubi, że się nim interesuje i że bierze udział w jego sprawach. Jest pełna zadowolenia, a nieraz wręcz dumna z tego, że posiada dziecko i chętnie ujawnia te uczucia w kręgu rodzinnym, przed innymi, wśród znajomych. Kiedy dziecko jest starsze dobra matka traktuje je nie jak małe, bezradne dziecko, ale jak indywidualium odpowiedzialne za siebie, we właściwej mu mierze rozwinięte moralnie i społecznie, zdolne do działań.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. J. Papuzińska, *Nasza mama czarodziejka*, wyd. Literatura, Łódź 2016, s. 10.

Wstęp

Nasza mama czarodziejka to zbiór opowiadań o zwykłym życiu, do którego mama głównych bohaterów (trzech braci) wnosi element niezwykłości. Spotykają chłopca, który był tak zarozumiały, że tak się nadał, że stał się wielkoludem. Mama potrafi pomóc księżycowi który

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość XIX > Godność macierzyństwa

ułamał sobie kawałek rożka. Potrafi wyprać ciemną chmurę aby zapobiec burzy na morzu. Uszyje czapczkę dla dzwonnicy, która uratuje ją przed zawaleniem. Słowem - zawsze znajdzie rozwiązanie, nawet gdy sytuacja wydaje się beznadziejna.

Cytat

„Mama opowiadała potem, że obudziła się w nocy, bo księżyc świecił jej prosto w twarz. Wstała z łóżka, aby zasłonić okno. I wtedy usłyszała, że ktoś pochlipuje na dworze. Więc wyjrzała oknem, ciekawa, co tam się dzieje. I zobaczyła, że księżyc świeci na niebie z bardzo smutną miną, a po brodzie osłoniętej małą, białą chmurką, płyną mu łzy.

- Co ci się stało? - spytała nasza mama. – Dlaczego płaczesz?

- Buuuuu!... - rozpląkał się wtedy księżyc na cały głos - chciałem zobaczyć, jak wygląda z bliska wielkie miasto, spuściłem się na dół, zaczepiłem o wysoką wieżę i obtłukłem sobie rożek! Księżyc odsłonił białą chmurkę i mama zobaczyła, że ma odtrącony dolny róg. Wyglądał zupełnie jak nadłamany rogalik.

- Co to będzie! - lamentował księżyc. - Kiedy zrobię się znów okrągły, będę wyglądał jak plasterek sera nadgryziony przez myszy! Wszyscy mnie wyśmieją!

- Cicho - powiedziała mu mama. - Cicho, bo pobudzisz dzieci. Chodź tu na balkon, połóż się na leżaku i poświeć mi, a ja spróbuję wymyślić jakąś radę na twoje zmartwienie. Księżyc podpłynął do balkonu i ułożył się ostrożnie na leżaku. A mama założyła szlafrok, pantofle i poszła do kuchni. Cichutko wyciągnęła stolnicę, mąkę, jaja, śmietanę i zagniotła wielki kawał żółciutkiego ciasta. Z tego ciasta ulepiła rożek, taki jakiego brakowało księżycowi.

- Siedź teraz spokojnie - powiedziała - to ci przyprawię ten twój nieszczęsny rożek”.

Podsumowanie

Zbiór ośmiu krótkich opowiadań wyszedł spod pióra Joanny Papuzińskiej dokładnie pół wieku temu, a mimo to wcale się nie zestarzał. Historyjki o mamie, która sobie tylko znanymi sposobami potrafi odczarować wielkoluda, zreperować księżyc czy uratować dinozaura pobudzają dziecięcą wyobraźnię, fascynują i odprężają. Autorka pisze o niecodziennych wydarzeniach tak, jakby były czymś najzwyklejszym w świecie, używając prostego, zrozumiałego języka, który jest jednocześnie bardzo elegancki, żywy i barwny. Sportretowana przez Joannę Papuzińską mama zjednuje sobie ludzi dobrym sercem, troską o innych i niezwykłą odwagą, a dzięki niewielkim, domowym czarom jej trzech synowie nigdy się nie nudzą. *Nasza mama czarodziejka* to wspaniała, ponadczasowa lektura, która – nomen omen – znajduje się na liście lektur szkolnych. Warto jednak przeczytać ją dziecku dużo wcześniej, bo wtedy będzie miała szansę stać się jedną

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość XIX > Godność macierzyństwa

z ulubionych i najważniejszych ksiązek dzieciństwa.